

דף עו.

עין משפט א.

הרמב"ם הל' איפורי מזבח פ"ז ה"ה

כָּל הַחֲטִיִּים שֶׁל מִנְחֹת טְעוֹנוֹת א שֶׁל מֵאֹת שִׁיפָה וְחֲמִשׁ מֵאֹת בְּעִיטָה. שֶׁף אֶחָת וּבֹעֵט שְׁתֵּים. שֶׁף שְׁתֵּים וּבֹעֵט שֶׁלשׁ. נִמְצְאוּ שֶׁלשׁ שִׁיפֹת וְחֲמִשׁ בְּעִיטֹת. וְחוּזר חֲלִילָה עַד שֶׁיִּגְמַר שֶׁלשׁ מֵאֹת שִׁיפָה וְחֲמִשׁ מֵאֹת בְּעִיטָה כִּדִּי שִׁתְּקַלְפוּ הַרְבֵּה. וְחוֹשֵׁב הַהוֹבָאָה וְהַהוֹלָכָה בְּשִׁיפָה אֶחָת לְהַחֲמִיר וְאַחֵר כֶּף טוֹחֵן וּמִרְקָד יָפָה יָפָה:

עין משפט ב.

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ט הי"ז

כִּיצַד הוּא הַלֶּחֶם שֶׁמֵּבִיא עִם הַתּוֹדָה. לֹקֵחַ עֲשָׂרִים עֲשָׂרוֹן סֵלֶת וְעוֹשֶׂה מֵהֶם עֲשָׂרָה עֲשָׂרוֹנִים חֶמֶץ וְעֲשָׂרָה מִצָּה. הָעֲשָׂרָה שֶׁל חֶמֶץ עוֹשֶׂה אוֹתָם עֶשֶׂר חֲלוֹת:

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ט הי"ח

וְכִיצַד מְחַמֵּצֵן. מֵבִיא שְׂאוֹר א כִּדִּי חֲמוּצָן וְנוֹתְנוֹ לְתוֹךְ הַמִּדָּה וּמִמֶּלֶא אֶת הַמִּדָּה אֵף עַל פִּי שְׁסוּפָה לְהִיּוֹת חֲסֵרָה

א. כסף משנה: כל החיטים של מנחות טעונות שלש מאות שיפה ות"ק בעיטה וכו'. משנה (דף ע"ו) בפרק אלו מנחות. ומ"ש וחושב ההולכה וההובאה בשיפה אחת להחמיר. שם בעיא דלא איפשיטא:

ב. כסף משנה: כיצד הוא הלחם שמביא עם התודה וכו'. משנה בר"פ התודה (דף ע"ו ע"ז):

ג. כסף משנה: ומ"ש וכיצד מחמצן מביא שאור כדי חמוצן ונותנו לתוך המדה וכו'. בר"פ כל המנחות (דף נ"ב) במשנה פלוגתא דר"מ ורבי יהודה ופסק כרבי יהודה. ומ"ש והרי הוא מודד עשרון עשרון שלימים. משנה ר"פ שתי מדות (דף פ"ז) עשרון מה היה משמש.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהרד שליט"א אב"ד בירושלים מעטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

או יתרה מפני השאור שפעמים יהיה עבה וקשה
 ופעמים רכה אין משגיחין אלא על מדתה עתה והרי
 הוא מודד עשרון עשרון שלמים. והעשרה עשרונים של
 מצה עושה מהן שלשים חלות שוות. עשר חלות מכל
 מין. עשר חלות מאפה תנור. ועשר חלות רקיקים. ועשר
 חלות מרבכת:

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ג ה"י

כל ארבע מנחות אלו האפיות. כשאופין אותן אופין
 כל עשרון עשר חלות. ואם רכה בחלות או חסר כשירה.
 וכיצד פותתין אותן. כופל החלה לשנים והשנים
 לארבעה ומבדיל. ואם היתה המנחה של זכרי כהנה אינו
 מבדיל ופותת. וכלן פתיתין כזיתים. ואם הגדיל
 הפתיתין או הקטין אותן כשרים:

בו היה מודד לכל המנחות לא היה מודד לא בשל שלשה לפר ולא בשל שנים לאיל אלא
 מודדן עשרונות. ומ"ש והעשרה עשרונים של מצה עושה מהם שלשים חלות שוות עשר חלות
 מכל מין עשר חלות מאפה תנור ועשר חלות רקיקין ועשר חלות מורבכת. משנה בפרק התורה
 (דף ע"ז):

ד. כסף משנה: כל ד' מנחות אלו האפיות כשאופין אותן אופין כל עשרון עשר חלות. בפרק
 אלו מנחות (דף ע"ו) פלוגתא דרבי יהודה ור"מ במשנה ופסק כר' יהודה: ומ"ש ואם
 רכה בחלות או מיעט כשר. שם: וכיצד פותתים אותן כופל את החלה לשנים וכו' עד וכולן פתיתין
 כזיתים. שם במשנה (דף ע"ה): ומה שכתב ואם הגדיל הפתיתין או הקטין אותם כשרים. משנה
 וגמרא בהקומץ רבה (דף י"ח):

עין משפט ג.

הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ה ה"ב

וְדָבָר בָּרוּר בַּתּוֹרָה ה' שֶׁהוּא שְׁתֵּים עָשָׂר חֲלוֹת כָּל חֻלָּה שְׁנֵי עָשָׂרוֹנִים. וְעוֹרְכִין אוֹתוֹ שְׁנֵי סְדָרִים. שֵׁשׁ חֲלוֹת בְּכָל סֵדֶר. חֻלָּה עַל גְּבִי חֻלָּה וּבֵין כָּל שְׁתֵּי חֲלוֹת שְׁלֹשָׁה קָנִים שֶׁל זָהָב כְּדִי שֶׁתִּהְיֶה הָרוּחַ מְנַשֶּׁבֶת בּוֹ. וְסוֹמֵךְ כָּל מַעֲרָכָה בְּשְׁתֵּי קְשׁוּוֹת. וְנוֹתְנִין בְּצַד כָּל כְּלִי שֵׁשׁ בּוֹ קֶמֶץ לְבוֹנָה שֶׁנֶּאֱמַר 'וְנָתַתָּה עַל הַמַּעֲרָכָה לְבוֹנָה זָכָה'. וְכִלִּי זֶה הוּא הַנִּקְרָא בִּזְזָה. נִמְצְאוּ שְׁנֵי קֶמְצֵי לְבוֹנָה בְּשְׁנֵי הַבְּזִיכִין. וְשׁוּלִים הָיוּ לְבְּזִיכִין כְּדִי שֶׁיִּנְיָחוּם עַל הַשְּׁלָחָן:

עין משפט ד.

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ג ה"ב

וְכִיצַד עֲשִׂיתָ חֲבִיתִי כֹהֵן גָּדוֹל. י מְבִיא עֶשְׂרוֹן שָׁלֹם וּמִקְדִּישׁוֹ וְחוֹצֶהוּ בַּחֲצִי עֶשְׂרוֹן שֶׁבַּמִּקְדָּשׁ שְׂאֵף עַל פִּי

ה. כסף משנה: ומ"ש ובין כל שתי חלות שלשה קנים של זהב וכו' וסומך כל מערכה בשתי קשורות. פרק שתי הלחם (דף צ"ו) במשנה. ומ"ש ונותנין בצד כל מערכה כלי שיש בו קומץ לבונה וכו' כתוב בתורה ונתת על המערכת לבונה זכה ובמשנה פרק שתי הלחם אמרינן שהיה בשני בזיכין. ומ"ש ושולים היו לבזיכים וכו'. בברייתא פרק תמיד נשחט (דף ס"ד): ובתוספתא דמנחות פי"א. ומה שכתב בצד כל מערכה. הוא כאבא שאול דאמר [מנחות צ"ו]. ונתת על המערכת לבונה זכה הוא כמו ועליו מטה מנשה שפירושו אצלו ופסק כמותו מפני שדעת רבי שם [דף ס"ב]. גבי הנפת לחם וכבשים כמותו והלכה כרבי משום דמפרשי אמוראי טעמו ועוד דבפ' הקומץ [דף כ"ו: כ"ז] בעו ר' יצחק אליביה כן כתב הר"י קורקוס ז"ל:

ו. כסף משנה: (א-ב) מצות עשה לעשות כל מנחה וכו' וכיצד עשיית חביתי כ"ג וכו'. בפרק התכלת (דף נ'): תנן חביתי כ"ג לא היו באים חצאים אלא מביא עשרון שלם וחוצהו ומקריב מחצה בבקר ומחצה בין הערבים. ובפ' שתי מדות (דף פ"ז) תנן חצי עשרון מה היה משמש שבו היה מודד חביתי כ"ג מחצה בבקר ומחצה בין הערבים ובגמרא ורמינהי חביתי כ"ג לא היו באים חצאים אלא מביא עשרון שלם וחוצהו אמר רב ששת מאי מודד נמי דקתני מחלק ובפ"ק דמנחות (דף ח') גרסינן חביתין של כ"ג ר' יוחנן אמר אינה קדושה

שְׁהִיא קֶרֶבָה חֲצִין אֵינָה מְתַקְדָּשֶׁת לְחֲצִין. וּמֵבִיא עֲמָה
שְׁלֵשֶׁת לֹוגִין שֶׁמֶן שֶׁנֶּאֱמַר 'בְּשֶׁמֶן תַּעֲשֶׂה' לְהוֹסִיף לָהּ
שֶׁמֶן כְּנֶסֶכִּי הַכֶּכֶשׁ. וּבֹולֵל הַסֵּלֶת בְּשֶׁמֶן וְחֹלְטָהּ
בְּרוֹתְחִין. וְלֹשׁ מִכָּל חֲצִי עֶשְׂרוֹן שֶׁשׁ חִלּוֹת. נִמְצְאוּ שְׁתֵּים
עֶשְׂרֵה חִלּוֹת:

עין משפט ה.ו.ז. הרמב"ם הל' איסורי מזבח פ"ז ה"ה
עיין לעיל עין משפט א

עין משפט ז.ט. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ט הכ"ב

וְלַחֲמֵי תוֹדָה שְׁאָפָה אוֹתָן אַרְבַּע חִלּוֹת יֵצֵא. ^ז לֹא נֶאֱמַר
אַרְבָּעִים אֶלָּא לְמִצְוָה. וְהוּא שִׁיפְרִישׁ הַחֲלָה שְׁלֶהֶן אַחַת
מִכָּל קֶרֶבֶן כְּשֶׁהֵן בָּצֵק. שְׁאִין מִפְּרִישֵׁין פְּרוּסָה שֶׁנֶּאֱמַר
'אֶחָד מִכָּל קֶרֶבֶן' שֶׁלֹא יִטַּל פְּרוּס:

עין משפט י. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ג ה"י
עיין לעיל עין משפט ב

לחצאין ורבי אלעזר אמר מתוך שקריבה לחצאין קדושה לחצאין א"ר אחא מ"ט דר"י אמר
קרא מנחת תמיד מחציתה בבקר הבא מנחה ואח"כ חציה ופסק כר"י. ומ"ש ומביא עמה ג'
לוגין שמן שנאמר בשמן תעשה וכו'. בפ' התכלת (דף נ"א). ומ"ש ובולל הסולת. משנה פרק
אלו מנחות (דף ע"ד): חלות בוללן [דברי רבי] וחכ"א הסולת וידוע דהלכה כחכמים. ומ"ש
וחולטה ברותחין. כך פירשו בת"כ מורבכת: ולש מכל חצי עשרון שש חלות נמצאו י"ב חלות.
בפרק אלו מנחות (דף ע"ו) תנן חביתי כ"ג שהם באות י"ב וקאמר בגמ' דאתיא חוקה
חוקה מלחם הפנים:

^ז. כסף משנה: ולחמי תודה שאפה אותן ד' חלות יצא. מימרא דשמואל בסוף אלו מנחות
(דף ע"ו) ואע"ג דאמר' התם דרב הונא פליג פסק רבינו כשמואל. ומ"ש והוא שיפריש
החלה שלהן אחת מכל קרבן כשהם בצק. שם. ומ"ש שאין מפרישין פרוסה וכו'. משנה בפ'
התורה (דף ע"ז):

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

דף עו:

עין משפט א.

הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ז הי"ב

קצרוהו ונתנוהו בקפות^ח וְהִבְיָאוּהוּ לַעֲזָרָה וְחִבְטוּהוּ.
 וְזֹרִין וּבֹרְרִין. וְלוֹקְחִין אֶת הַשְּׁעוּרִין וּמַהֲבֵהִין אוֹתוֹ
 בָּאוּר. בְּאֵבֹב מְנָקֵב. כְּדִי שִׁיְהִיָּה הָאֵשׁ שׁוֹלֵט בְּכָל
 שְׁנָאֹמֶר 'אָבִיב קְלוֹי בָּאֵשׁ גָּרֵשׁ כְּרָמְל'. מִפִּי הַשְּׁמוּעָה
 לְמַדּוֹ שֶׁאֵינוֹ מְדַבֵּר אֶלָּא בְּמִנְחַת הָעֹמֶר בְּלֶבֶד. וְאַחַר
 שֶׁקּוֹלִין אוֹתוֹ שׁוֹטְחִין אוֹתוֹ בְּעֲזָרָה וְהָרוּחַ מְנַשֶּׁכֶת בּוֹ.
 וְנוֹתְנִין אוֹתוֹ לְרַחֲמִים שֶׁל גְּרוֹסוֹת וְטוֹחֲנִין אֶת הַשָּׁלֹשׁ
 סָאִין וּמוֹצִיאִין מִן הַכֹּל עֲשָׂרוֹן שֶׁהוּא מְנַפֶּה בְּשָׁלֹשׁ
 עֲשָׂרָה נֶפֶחַ. וְהַשָּׂאֵר נִפְדָּה וְנֶאֱכָל לְכָל אָדָם. וְחֵיב בְּחֻלָּה
 וּפְטוּר מִן הַמַּעֲשָׂרוֹת כִּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ. וְלוֹקְחִין זֶה הָעֲשָׂרוֹן
 שֶׁל סֵלֶת הַשְּׁעוּרִים וּבּוֹלְלִין אוֹתוֹ בְּלוֹג שֶׁמֶן בְּשִׁשָּׁה עֶשֶׂר
 בְּנִיסָן וְנוֹתְנִין עָלָיו קֶמֶץ לְבוֹנָה כְּשָׂאֵר הַמִּנְחוֹת. וּמְנִיפוֹ
 בַּמִּזְרָח מוֹלִיךְ וּמַבִּיא מַעֲלָה וּמוֹרִיד וּמַגִּישׁוֹ כְּנֶגֶד חֻדָּה
 שֶׁל קֶרֶן מַעֲרָבִית דְּרוּמִית כְּשָׂאֵר הַמִּנְחוֹת. וְקוֹמֵץ
 וּמִקְטִיר. וְהַשָּׂאֵר נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים כְּשִׁירֵי כָּל הַמִּנְחוֹת.
 וְאֵימָתִי קוֹמֵצִין אוֹתוֹ. לְאַחַר שֶׁמְקַרִּיבִין מוֹסֵף הַיּוֹם
 וְכִבֵּשׁ הָעוֹלָה קֹדֶם תָּמִיד שֶׁל בֵּין הָעֶרְבִים:

ח. כסף משנה: קצרוהו ונתנוהו בקפות וכו' עד כשיירי כל המנחות. גם זה משנה שם (דף
 ס"ו). ומ"ש כמו שביארנו. הוא בפ"ג מהל' ביכורים ופרק י"ג מהלכות מעשר ראשון:
 ואימתי קומצין אותו לאחר שמקריבים מוסף היום. משום דתדיר קודם. ומ"ש וכבש העולה
 בסוף הוריות (דף י"ג) עומר קדם לכבש הבא עמו:

 את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
 בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
 email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ב.

הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ח ה"ג

חטים שִׁירְדוּ בְּעֵבִים ט יש בָּהֶם סֶפֶק אִם אֲנִי קוֹרֵא בָּהֶם
'מְמוֹשְׁבֵּתֵיכֶם' אוֹ אֵינָם מְמוֹשְׁבֵּתֵיכֶם לְפִיכֶךָ לֹא יָבִיא
וְאִם הֵבִיא כָּשֶׁר. וְכִיצַד הָיוּ עוֹשִׂין. מְבִיאִין שֶׁלֹּשׁ סְאִין
חֲטִין חֲדָשׁוֹת וְשָׁפִין אוֹתָן וּבּוֹעֲטִין בָּהֶם כְּדֶרֶךְ כָּל
הַמִּנְחוֹת וְטוֹחֲנִין אוֹתָן סֶלֶת וּמִנְפִין מֵהֶן שְׁנֵי עֶשְׂרוֹנוֹת
מִנֶּפֶה בְּשֵׁתִים עֲשָׂרָה נֶפֶה וְהַשָּׂאָר נִפְדָּה וְנֹאכָל לְכָל אָדָם.
וְחֵיב בְּחֻלָּה וּפְטוּר מִן הַמַּעֲשָׂרוֹת כִּמּוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ:

עין משפט ג.

הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ח ה"ו

כִּיצַד מַעֲשֵׂה לֶחֶם הַפָּנִים י מְבִיא אַרְבַּע וְעֶשְׂרִים סְאִים
חֲטִים הָרְאוּיִין לַמִּנְחוֹת. וְשָׁפִין אוֹתָם וּבּוֹעֲטִין בָּהֶן
כָּשָׂאָר חֲטִי מִנְחוֹת. וְטוֹחֲנִין אוֹתָן וּמִנְפִין מֵהֶן בְּאַחַת
עֲשָׂרָה נֶפֶה אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים עֶשְׂרוֹן סֶלֶת. וְעוֹשִׂין מֵהֶם
שֵׁתִים עֲשָׂרָה חִלּוֹת מִצּוֹת. לֹא נֶפֶה אוֹתָם בְּאַחַת עֲשָׂרָה
נֶפֶה אוֹ שְׁלֹשׁ הוֹצִיאָן מֵעֶשְׂרִים וְאַרְבַּע סְאִים הוֹאִיל

ט. כסף משנה: חטים שירדו בעבים וכו'. במנחות פ רבי ישמעאל (ס"ט): בעיא דלא
איפשיטא ופירש"י שירדו בעבים עם המטר כששתו העבים באוקיאנוס בלעו ספינה
מליאה חטים: וכיצד היו עושים מביאין ג' סאין חטים חדשות וכו' עד ובי"ג נפה. בס"פ אלו
מנחות (דף ע"ז:). ומ"ש כמו שביארנו. בפ"ו מהל' בכורים ובפ"י מהל' מעה"ק:

י. כסף משנה: כיצד מעשה לחם הפנים וכו'. משנה בפ' אלו מנחות (דף ע"ו:). ומ"ש
ומנפין מהם בי"א נפה. שם במשנה. ומ"ש לא נפה אותה באחד עשר נפה או שלא הוציאן
מכ"ד סאין וכו'. שם בברייתא כל המנחות שריבה במדת סאין שלהם או שמיעט במדת
סאין שלהם כשירות:

וְנַעֲשׂוּ סֵלֶת מִכָּל מָקוֹם כְּשֵׁרוֹת. לֹא נֶאֱמָרוּ הַשְּׁעוּרִין
הָאֵלּוּ אֶלָּא לְמַצָּוָה:

עין משפט ד. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ב ה"ה

כָּל הַמִּנְחֹת הַקְּרִיבוֹת לְגִבֵּי הַמִּזְבֵּחַ * אֵין כָּל אַחַת מֵהֶן
פְּחוּתָהּ מֵעֶשְׂרוֹן. וּמַעֲוִטּוֹ מְעַכֵּב אֶת כָּלּוֹ. וְחֲמִשׁ מִנְחֹת
הַבָּאוֹת בְּנֶדֶר וּבְנִדְבָה יֵשׁ לוֹ לְהִתְנַדֵּב וּלְנִדֹּר מֵהֶן כָּל מֵה
שִׁירָצָה אֶפְלוֹ אֶלֶף עֶשְׂרוֹן. אֲבָל מִנְחַת הָעֹמֶר וּמִנְחַת
חֹטֵא וּמִנְחַת קִנְאוֹת וּמִנְחַת חֲנוּף וְהַחֲבִיתִין כָּל אַחַת
מֵהֶן עֶשְׂרוֹן אֶחָד לֹא פְחוּת וְלֹא יִתֵּר:

עין משפט ה. הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ה ה"ו
עיין לעיל עין משפט ג

הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ה ה"ה

וְכָלֶם אִם רִבָּה * בְּמִדַּת הַסָּאִין שֶׁבֵּאִין מֵהֶן אוֹ מֵעֵט כְּשֵׁר:

כ. כסף משנה: כל המנחות הקריבות לגבי המזבח וכו'. בהקומץ רבה (דף כ"ה) תנן
העשרון מיעוט מעכב את רובו ופירש"י שאם חסר כל שהוא פסול. ומ"ש וחמש מנחות
הבאות בנדר ונדבה יש לו להתנדב ולנדור מהם כל מה שירצה וכו'. פשוט הוא. ומה שכתב אבל
מנחת העומר ומנחת חוטא וכו' לא פחות ולא יתר. בס"פ אלו מנחות (דף ע"ז:) ת"ר כל
המנחות שריבה במדת עשרונן או שמיעט במדת עשרונן פסולות, וע"כ לומר דכל המנחות
הבאות שלא בנדר ונדבה קאמר:

ל. כסף משנה: ומ"ש וכולן אם ריבה כמדת הסאים שבאים מהם או מיעט כשר. ברייתא פ'
כל המנחות ואיתיה בתוספתא דמנחות פ"ח העומר ושתי הלחם ולחם הפנים שריבה
מדת עשרונן או שחיסר מדת עשרונן שהיתה מדה מרובה מחברתה או חסרה מחברתה הרי
אלו פסולות ריבה מדת סאין או שחיסר מדת סאין הרי אלו כשירות:

הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ז הי"ב
עיין לעיל עין משפט א

הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ח הי"ג
עיין משפט ז. עיין לעיל עין משפט ב

הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ה הי"ו
עיין לעיל עין משפט ג

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ט הי"ז
עיין משפט ט.

כיצד הוא הלחם שמביא עם התודה. מ לוקח עשרים
עשרון סלת ועושה מהם עשרה עשרונים חמץ ועשרה
מצה. העשרה של חמץ עושה אותם עשר חלות:

מ. כסף משנה: כיצד הוא הלחם שמביא עם התודה וכו'. משנה בר"פ התודה (דף ע"ו
ע"ז):